

Tot het laatst ondeugend

Tot het laatst opkomend voor haar rechten

Tot het laatst een innemende glimlach

Afgelopen zondag ging een bijzonder mens van ons heen. Haar aanwezigheid, letterlijk en figuurlijk, zullen we allen missen. "Pluk de dag" leek in goede tijden haar levensmotto te zijn. Intens kon Ellie genieten van de kleine dingen in het leven:

- een kopje koffie
- een sigaretje
- een gebakje of broodje kroket

Vooraf extra's waren aanleiding om iedereen hier nog tijden later over te informeren.

Met name naar de contacten met broer en zus keek Ellie altijd erg uit.

In toenemende mate was Ellie's lichaam steeds minder in staat haar jeugdige geest bij te benen. Ellie kreeg last van het afhankelijk worden. Steeds bleef ze vechten om te blijven wie ze was. Haar vasthoudendheid en positiviteit hebben haar hier, lang, bij geholpen.

Zondag was de strijd tevergeefs en is ze uiteindelijk vredig ingeslapen.

Gelovig als ze was verlangde ze, vooral in minder goede tijden, naar een weerzien met vader en moeder.

Deze wens is nu voor haar in vervulling gegaan.

Fabien-Jan

Henk-Rob

Huisgenoten en groepsleiding
van Kloosterlaan 6

Donderdag, 17 april 2008